

TỔNG GIÁO PHẬN SEATTLE
GIÁO XỨ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
Vietnamese Martyrs Parish of The Archdiocese of Seattle
6841 S. 180th St, Tukwila, WA 98188
Website: www.vmpwa.org

SUY NIỆM CHÚA NHẬT III THƯỜNG NIÊN NĂM C.
ĐƯỜNG NẸO CHÚA.

Suru Tâm

Trong một vài phút ngắn ngủi này, tôi xin chia sẻ một vài ý tưởng đơn sơ chung quanh lời nói của tiên tri Isaia, mà thánh Luca đã nhắc lại qua đoạn Tin mừng hôm nay:

- Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xúc dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn.

Nếu suy nghĩ, chúng ta sẽ thấy được rằng: tư tưởng và đường nẻo của Chúa thật khác với tư tưởng và đường nẻo của chúng ta. Như trời cao hơn đất bao nhiêu, thì tư tưởng và đường nẻo của Chúa cũng cao hơn tư tưởng và đường nẻo của chúng ta bấy nhiêu.

Thực vậy, chúng ta thường đánh giá người khác qua những biểu hiện bên ngoài, dựa trên quyền lực và giàu sang. Đúng thế, người có tiền thì được yêu mến:

- Bàn cư chung thị vô nhân văn, phú tại sơn lâm hữu khác tâm. Có nghĩa là nghèo mà ở giữa phố chợ cũng chẳng ai thăm, còn giàu mà ở trên rừng trên núi, đèo heo hút gió cũng vẫn có kẻ chịu khó tìm đến. Hay: Thấy người sang bắt quàng làm họ. Miệng nhà giàu có gang có thép. Nén bạc đâm toạc tờ giấy.

Còn người có quyền, thì được vị nể, trọng kính:

- Lý kẻ mạnh bao giờ cũng thắng.

Bởi đó, người đời thường mơ ước được giàu sang và quyền thế. Trong khi đó, Chúa Giêsu lại đem Tin mừng đến cho những kẻ nghèo hèn. Trong bài giảng trên núi Ngài còn chúc phúc cho những người nghèo khó, đói khát, đau khổ và bị bách hại. Lần khác, Ngài cũng đã nguyện cầu:

- Lạy Cha, con xin cảm tạ Cha, vì Cha đã dẫu không cho những người thông thái biết những sự mâu nhiệm này, mà lại tỏ ra cho những kẻ bé mọn.

Chúa không phải chỉ nói, mà Ngài còn làm như vậy. Một Đavít nhỏ yếu với vóc dáng của một cậu bé chần chiên, thế mà Chúa đã cho thắng được Goliát, lên ngai vàng và trở thành một vị vua hùng mạnh, dẫn đưa dân Do Thái tời một thời đại hoàng kim. Một Maria khiêm tốn với thân phận của một nữ tì, thế mà Chúa đã chọn làm mẹ Đấng Cứu Thế. Và khi Chúa đến, thì ai là những người đầu tiên được điếm phúc đón nhận tin mừng giáng sinh, nếu không phải là những mục đồng, những kẻ chần chiên vất vả nghèo túng. Rồi những môn đệ được Chúa mời gọi để cộng tác với Ngài trong việc rao giảng Phúc âm là ai nếu không phải là những bác tuyền chài quê mùa và dốt nát.

Chính Chúa cũng vậy. Ngài không đến với binh đội hùng hậu, nhưng đến dưới vóc dáng của một hài nhi bé nhỏ, nghèo túng, không một mái nhà ẩn náu. Vậy tại sao Ngài lại dành Tin mừng và phúc lành cho những kẻ khó nghèo và dành yêu thương cho những người bất hạnh?

Dĩ nhiên có nhiều lý do, nhưng hôm nay tôi chỉ xin đưa ra một lý do rất đơn giản mà thôi. Sở dĩ Chúa hành động như vậy là vì người giàu sang và quyền thế thường hay cậy dựa vào sức riêng của mình, nên rất dễ sinh ra kiêu căng. Mà đã kiêu căng, thì chắc chắn sẽ bị Chúa loại trừ. Trong Kinh thánh, Chúa đã phán:

- Ta chống lại kẻ kiêu căng.

Hay trong lời kinh ngợi khen, Mẹ Maria cũng đã nói:

- Chúa hạ bệ những ai quyền thế và nâng cao những người phận nhỏ.

Vì thế, thánh Gregorio đã nói:

- Kiêu căng là dấu chỉ rõ ràng nhất của kẻ đã bị Chúa loại trừ.

Trái lại, người nghèo hèn và bất hạnh sẽ cảm thấy mình yếu đuối, thấp hèn và thiếu thốn, nên dễ đặt trót niềm tin tưởng, cậy trông và phó thác vào Chúa, để đón nhận Tin mừng và được Chúa chúc phúc.

Muốn bỏ một vật gì vào túi, thì chiếc túi phải rỗng. Nếu túi đã đầy thì làm sao nhét vào cho được. Cũng thế, kẻ kiêu căng chất đầy tâm hồn những tự phụ, tự mãn, tự cao thì đâu còn chỗ cho Chúa nữa. Trong khi đó người nghèo hèn và bất hạnh luôn cảm thấy tâm hồn mình trống để cho tình thương của Chúa hoạt động.

Từ đó, chúng ta đi tới kết luận: người nào coi mình chỉ là một con số không, thì sẽ có đủ chỗ cho Đấng vô cùng. Trái lại, kẻ nào coi mình là vô cùng, thì trước mặt Chúa chỉ là một con số không mà thôi.